

gaar, til den 1ste i en Maaned, uden at dette har Indflydelse paa selve Lejemaalet". Dette spiller en afgørende Rolle til at sikre den, der lejer et Værelse, Adgang til at faa det til en rimelig Pris, uanset at der sker Ændring med Hensyn til Kosten. Dette Forslag stammer fra konservativ Side og ikke fra Regeringspartierne.

Med Hensyn til Lejeforhøjelse vil jeg indrømme, at Lovforslaget ikke er blevet forbedret gennem Forliget i Landstinget. Vi havde ønsket Lejeforhøjelsen holdt udenfor Huslejenævnens Omraade, saaledes at de smaa stillede, der kan forudsættes at bo de mindste Lejligheder, fik det mindste Paalæg, og at der dernæst blev et stigende Paalæg opefter fra 10 til 20 pCt. Det var efter min Mening for det første et rimeligere Forslag end 10 pCt. over det hele, fordi 10 pCt. er ikke nogen rimelig Erstatning for Pengenes faldende Værdi. Men dernæst er der noget urimeligt i, at et saadant Paalæg ikke rammer ensartet uden Hensyn til Lejernes økonomiske Stilling. Det Forslag, vi stillede, var bedre socialt præget end det, her opstilles. Man kunde derimod godt have diskuteret, hvor stor Leje der skulde have været ført ind under de 10 pCt. Der mener jeg, at vort Forslag maaske havde et noget for snævert Omraade, at man maaske kunde være gaaet noget videre.

Saa er der endelig Spørgsmaalet om de nye Ejendomme, et Spørgsmaal, som af Regeringspartierne er slaaet op til et meget stort Spørgsmaal og er blevet fremstillet paa den Maade, at her har Regeringen været den fremsynede og efterhaanden drevet os andre noget med, og man har saa harcelleret over det Standpunkt, vi fra vor Side tog hertil. Hvorledes er det saa gaaet? Den ærede Minister stiller et Forslag paa dette Punkt, som fører alle Nybygninger ind under Loven og derved bidrager til at skabe Nybygninger til noget meget usikkert økonomisk set. En Bestemmelse som den, der blev foreslaaet oprindeligt fra Regeringens Side, vilde ganske utvivlsomt hindre Byggeri paa det nuværende Tidspunkt, hvor man netop i saa høj Grad burde fremskynde Byggeriet. Vi paa vor Side her i Folketinget indtog da det Standpunkt under Forhandlingerne forleden at sige, at vi ikke kunde gaa med til dette Forslag, som vilde hemme Byggeriet paa et Tidspunkt, da der er Bolignød. Men vi erkendte, at vi var kommen under Vejr med, at der med disse Nybygninger her i Byen drives et Jobberi, som paa Lejernes Be-

kostning medfører en Opskrining af Bygningernes Værdi. Derved bliver Lejen ganske unaturligt skruet i Vejret, og Lejerne er prisgivne de Jobbere, som interesserer sig for at lave Spekulation af den Art. Jeg tillod mig da under Forhandlingerne at pege paa, at man maatte kunne naa til et godt Forslag i saa Henseende, et Forslag, som paa den ene Side ikke hindrede Opførelsen af Nybygninger, og som paa den anden Side sikrede Lejerne imod at blive prisgivet Byggespekulanter, der indretter sig paa at købe den Slags Huse og ganske hensynsløst sætter Lejen i Vejret. Denne Tanke, som altsaa er fremkommet fra vor Side, har fundet sit Udtryk i § 1, næstsidste Stykke, hvor man netop udtrykkelig undtager fra Huslejenævnens Forvaltning de nye Bygninger, saaledes som de staaer færdige, med den Leje, som den vedkommende Bygherre fastsætter for de Lejere, der rykker ind i Huset, men saa saare vedkommende sælger sit Hus, og Spekulationen gaar videre, falder de paa-gældende Bygninger med det samme ind under Huslejeloven, saaledes at de Lejere, der befinder sig i disse Bygninger, bliver i passende Grad beskyttet.

Det er paa disse Omraader, der har været øvet Indflydelse fra Venstres og Folkepartiets Side, og naar nu dette Lovforslag skal bedømmes, saaledes som det foreligger her, forekommer det mig, at man maa sige, at det er et godt Stykke Arbejde, der lægges paa Rigsdagens Bord. Socialisterne og de Radikale har for deres Vedkommende overfor disse Punkter vist adskillig Resignation, som man bør anerkende. Man kunde overfor den ærede Ordfører sige, at han kunde godt være gaaet i Lag med den Opgave, han havde, med mindre stærke Smertensudbrud, end han gjorde, men det er gaaet ham saaledes, som det bør gaa ham i en Situation, hvor Venstre og Folkepartiet arbejder sammen, der kan Radikale og Socialdemokrater, saaledes som Forholdet nu er paa Rigsdagen, ikke diktere noget; de kan forhandle sig til Rette om Sagerne, og den Forhandling, vi har ført til Ende i den foreliggende Sag, mener jeg er et godt Vidnesbyrd om, at en saadan Forhandling kan ende paa særdeles forstandig Maade.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg anser Lovforslaget, som det foreligger her, for værd at give Tilslutning. Jeg tror ikke, at det vil lykkes under fortsatte Forhandlinger mellem de to Ting at naa videre, og maa endogsaa udtale, at paa visse